

ORIGINAL ARTICLE

இலக்கியம் கற்பித்தலில் ஜனரஞ்சகப் புனைவுகள்
பெறும் இடம்: தேசியத் தேர்வுப்பணியின் பார்வையில்
[ILAKKIYAM KARPITTALIL JANARANJAGAP PUNAIVUKAL
PERUM IDAM: TEESIYAT TERVUPPANIYIN PAARVAIYIL]

THE PLACE OF POPULAR FICTION IN TEACHING LITERATURE: NTS-I PERSPECTIVE

ஆ.ஈஸ்வரன்¹ / A. Eswaran¹

¹ இளநிலை வளநபர் (தமிழ்-கல்விப்புலம்), இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி, இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர், இந்தியா / Junior Resource Person (Academic Tamil), National Testing Services-India, Central Institute of Indian Languages, Mysore, India.
Email : aeswar94@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/22>

ஆய்வுச் சாரம்

இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி கல்விநிலையைத் தொடக்கக்கல்வி தொடங்கி ஆய்வுப் படிப்பு வரை ஏழுபடிநிலைகளாகப் பிரித்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு படிநிலைக்குமான பாடத்திட்டமும் எட்டு பரிமாணக்கூறுகளின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்பதாக விரிவான விளக்கத்தையும் அளித்திருக்கிறது. அப்பரிமாணங்களாவன முறையே, சிந்தனைப்போக்கு, நுவல்பொருள், கருத்துரை, மொழியாட்சி, வடிவமைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, உத்தி, பண்பாட்டுக்கூறு ஆகியன ஆகும். இந்த எட்டுப் பரிமாணத்தின் உட்கூறுகள் ஏழு படிநிலைக்கு ஏற்றால்போல மாற்றம் பெறும். இவ்வகையில் இலக்கியப் புனைவுகளைக் குறிப்பாக ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளை அவற்றிலும் குறிப்பாக நாவல்களைத் தேசியத் தேர்வுப்பணி குறிப்பிட்டுள்ள ஏழு கல்வி நிலைகளில் எந்நிலைக்குக் கற்பிக்கலாம் என்பதற்கானதை விவாதித்து இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது. இதனைக் கேளிக்கை இலக்கியத்தின் அடிப்படைப் பண்புகள் மேற்கூறிய எட்டுப் பரிமாணக்கூறுகளின் எந்த கல்விப்படிநிலையோடு பொருந்தி வருகிறது என்பதை விளக்கி நிறுவ முனைகிறது.

கருச்சொற்கள்: சிந்தனைப்போக்கு, நுவல்பொருள், கருத்துரை, மொழியாட்சி, வடிவமைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, உத்தி, பண்பாட்டுக்கூறு

Abstract

The National Testing services-India has divided the education stages into seven levels from primary to research. It has also given eight dimensions for framing syllabus for those seven levels of education. Those dimensions are respectively, perceptive, Subject matter, message, language-use, format, characterization, device, and cultural features. The sub-components of eight dimensions change according to the seven levels of education. This article discusses the issue that the popular fiction especially the novel should be taught of which of the seven levels. The characteristic features of the popular fiction are compared with each of the dimensions and their component so as to indentify the component appropriate to the popular fiction. This paper attempts to focus the NTS-I perception on teaching literature and curriculum construction for language subjects.

Keywords: perceptive, subject matter, message, language-use, format, characterization, device, and cultural features

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 15th April 2019, revised 30th April 2019, accepted 11th May 2019

முன்னுரை

இலக்கியம் கற்றல் என்பது இரண்டு வழிகளில் நிகழ்கிறது. 1. தனிப்பட்ட விருப்பம் கொண்டு படிப்பது. (கல்விப்புலம் சாராதது) 2. பாடத்திட்டமாக வைத்துக் கற்பிப்பது (கல்விப்புலம் சார்ந்தது). இவ்வாறு பாடத்திட்டமாக வைத்துக்கற்பிக்கப்படும் இலக்கியங்கள் கல்விப்புலம் சார்ந்த சில நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதாக அமைதல் வேண்டும். அவை மொழிகற்றல், பண்பாட்டுப் பதிவுகளை அறிதல், தனிமனித பண்புகளை மேம்படுத்திக்கொள்ளல் போன்ற பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இருப்பினும் சமூகத் தேவையின் பாற்பட்ட இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கும் பாடத்திட்டம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு கருத்துக்களை முழுமை செய்வதாக இருக்கும் வேண்டும் என்கிறார் இ.அண்ணாமலை.

- 1.நாம் அழுக்கி வைக்கவோ மறந்து விடவோ விரும்புவனவற்றையும் மேலெழுப்பி நம்மை நாமே விமர்சனம் செய்துகொள்ள வைக்க வேண்டும்.
- 2.நாம் நம் விருப்புவெறுப்புகளோடு, வாழும் சமூகத்தையும் விமர்சனத்துக்கு உட்பட வைக்க வேண்டும்.

மேலும் இலக்கியம் பாடத்திட்டமாக அமையும்போது இரண்டின் நோக்கமும் இணைகின்றன என்கிறார் (அண்ணாமலை, 2014)¹.

இலக்கியம் கற்பித்தல்

இலக்கியம் கற்பித்தல் என்பது மேற்கூறிய சில கூறுகளை மட்டும் கொண்டன அல்ல. அப்பண்புகள் அடிப்படை மட்டுமே ஆகும். தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொருத்த வரை பழங்காலந்தொட்டு ஒவ்வொரு இலக்கிய வகைமையும் ஏதோ ஓர் உள்ளடக்கத்தைத் பெரும்பாண்மையாகக் கொண்டிருக்கும். (ஆசிரியப்பா வடிவம் - சங்க காலத்தில் - காதல், வெண்பா - மருவிய காலத்தில் - அறம், விருத்தம் - காப்பிய மற்றும் பக்தி காலத்தில் -பக்தி) அவற்றின் உள்ளடக்கத் தன்மையைப் பொருத்துத் தொடக்கநிலை தொடங்கி இலக்கியத்தைப் பாடமாக வைக்கலாம். ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்னர் இந்தியாவில் உரைநடை இலக்கியங்கள் பரவலாக்கம் பெற்றன. மேற்கூறிய வகைமைக்கும் உள்ளடக்கத்திற்குமான தொடர்பு இல்லாமல் போனது. தற்காலத்தில் எல்லா உள்ளடக்கமும் உரைநடையின் வடிவம் கொண்டு குறிப்பிட்ட வகைமைக்குள் எழுதப்படுகின்றன. எனவே இக்காலத்து இலக்கிய வகைமைகளைப் பொதுவாக உரைநடை வடிவம் (நாவல், சிறுகதை, நாடகம்) கவிதை வடிவம் (புதுக்கவிதை, நீள்கவிதை) என இரண்டு வகைகளில் பிரித்து விடலாம்.

இலக்கியங்கள் புனைவின் பாற்பட்டவை. இருப்பினும் கவிதை வடிவம் சார்ந்த இலக்கியங்களைக் கற்கவும் கற்பிக்கவும், மொழி அழகியல், சித்தரிக்கும் காட்சி அழகியல் போன்றவற்றை உணரும் மனம் தேவையாகிறது. மேலும் அதன் வழியே மொழியின் பயன்பாட்டுச் சாத்தியங்களையும் அறியலாம். ஆனால் உரைநடை சார்ந்த இலக்கியங்கள் நடைமுறை வாழ்க்கைச் சார்ந்த நிகழ்வுகளின் புனைவாதலால் அவற்றில் மேற்கண்ட கவிதை இலக்கியத்திற்கு உள்ள பண்புகளைத் காண இயலாது அல்லது அரிது எனலாம்.

நாவல் கற்பித்தல்

நாவல், இன்றைய நாட்களில் உரைநடை வடிவத்தின் முக்கிய இலக்கிய வகைமையாகும். நாவல்கள் கவிதை, நாடகம் போன்று வெறுமனே மொழி கற்பிக்கும், அழகியல் உணர்வைத் தரும் இலக்கிய வகை மட்டும் அல்ல. மாறாக நாவல்கள் எழுதப்பட்ட அம்மக்களின் வாழ்வியல், அச்சமுகத்தின் பண்பாடு போன்ற பல பதிவுகளைக் கொண்டிருக்கும். எனவே அவற்றைத் தொடக்கநிலை மொழி கற்போருக்கு வைத்தல் இயலாது. மேலும் நாவலின் பொருண்மை (கரு) மற்றும் நிறை (உள்ளடக்கத்தின் கனம்) ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டே கற்பிக்க வேண்டியதாகிறது. மேலும் யாருக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதையும் நோக்க வேண்டியதாகிறது. இதே கருத்தைப் பின்வரும் கூற்றும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

“நாவலின் பொருண்மையானது மாணவர்களின் அறிவு மற்றும் உணர்விற்குப் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். வகுப்பறைகளின் விரிவுபெறும் சிறப்பான பொருண்மை

மற்றும் கருத்தியலும் கூட நாவல்களுக்குள் இணைக்கப்பட வேண்டும்”, Murat Hişmanoğlu (2005)².

அமெரிக்கப் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு நாவலைப் பாடமாக வைக்கக்கல்விபுலத்தில் நிறைய விவாதங்கள் நடைபெற்றுப் பின்னர் பாடத்திட்டத்தில் வைக்கப்பட்டதாக ஒரு குறிப்பை இ.அண்ணாமலை குறிப்பிடுகிறார். நாவலின் உள்ளடக்கம், பாத்திரச்சித்தரிப்பு, இடம்பெறும் உரையாடல் மற்றொரு சமூகத்தை இழிவு செய்வது போல இருப்பினும் அவற்றையார் கற்க வேண்டும் என்பதில் தீர்மான இருக்க வேண்டும். அவ்வாறான நிலைதான் அமெரிக்காவிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கருப்பின மக்களை இழிவு செய்வது போன்ற ஒரு நாவலைப் பள்ளி மாணவர்கள் படிப்பதைத் தடை செய்து கல்லூரிகளுக்குப் பாடத்திட்டமாக வைத்திருக்கின்றனர்.

“இந்த* நாவலை மாணவர்கள் படிப்பதால் நிகழும் சாதக பாதகங்களைப் பற்றிய விவாதங்கள் பள்ளிகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பல ஆண்டுகள் நடந்தன. யாரையும் புண்படுத்தாமல் நாவலை எப்படிக் கற்றுக்கொடுக்கலாம்; ஓர் இலக்கியத்தை எப்படி அணுக வேண்டும்; நாவலின் மூலம் மாணவர்களுக்கு அமெரிக்க சமூகம் நடந்துவந்த பாதையை எப்படிக் காட்டலாம் என்று ஆசிரியர்களுக்குப் பயிலரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. ஆசிரியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல இணையதளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்குக் கையேடுகள் வெளியிடப்பட்டன. இவ்வளவும் நாவலைப் பள்ளி மாணவர்கள் படிப்பதுபற்றிதான். கல்லூரி மாணவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு இலக்கியத்தைப் பற்றி ஒரு மனப்பக்குவம் உண்டு, எப்படிப் படிப்பிக்க வேண்டும் என்று கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தெரியும் என்ற நம்பிக்கையில் கல்வி நிர்வாகம் ஓர் இலக்கிய நூலைத் தடைசெய்வது பற்றி எண்ணிக்கூட பார்த்திருக்காது,” (அண்ணாமலை, 2014)¹.

மேற்கூறிய அமெரிக்கநாட்டுக் கல்விப்புலம் சார்ந்த உதாரணம் இரண்டு முக்கியச் செய்திகளை வெளிகாட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. ஒன்று நாவலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு வைக்கக் கூடாது என்பதும் ஏதேனும் ஒரு இலக்கியப் படைப்பைப் பாடத்திட்டமாக வைக்கும் போது கல்விப்புலம் சார்ந்த பல விவாதங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்பதுவாகும்.

*அமெரிக்கச் சமூகத்தைப் பற்றி கேலிக் குரலோடு பதிவு செய்த எழுத்தாளர் மார்க் ட்வெயின் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுதிய ‘ஹக்கில்பெரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்’ என்ற நாவல் இது . இது அமெரிக்காவின் தென்பகுதியில் வாழும் வெள்ளையினப் பையனுக்கும் கருப்பினப் பையனுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறித்து எழுதப்பட்டது. இந்த நாவலில் அமெரிக்காவின் தென்பகுதியில் கருப்பினத்தவரை வெள்ளையினத்தவர் இழிவாகப் பேசுவதும் நடத்துவதும் கருதுவதும் நாவல் முழுவதும் வருகிறது. கருப்பினத்தவர்கள் ., நீக்ரோக்கள் மனித இனத்துக்குக் -) கீழான அடிமைகள் என்ற பொருளில் வழங்கிய நிக்கர்ஸ்(niggers) - என்று சுட்டப்படுகிறார்கள் . இன்று இந்தச் சொல்லை உச்சரிக்கக்கூட விரும்பாமல் என்-வேர்டு (N-word) என்பார்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட சில அடிப்படைப் புரிதல்களோடும் முன் உதாரணங்களோடும் ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளைக் குறிப்பாக நாவல்களை எவ்வாறு கற்பிப்பது என்பது தொடர்பான சில கருத்துருவாக்கங்களை முன்மொழிய இக்கட்டுரை முயல்கிறது. ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளைத் தேசிய தேர்வுப்பணி குறிப்பிட்டுள்ள ஏழு வகை கல்வி நிலைகளில் எந்நிலைக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பது குறித்தும், அவ்வாறு கற்பிக்கும் போது பின்பற்ற வேண்டிய சில முறைமைகளையும் தொடக்க நிலையில் முன்வைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஜனரஞ்சகப் புனைவுகள் (நாவல்கள்)

இவ்வகையான இலக்கியங்கள், கேளிக்கை இலக்கியம், பொழுதுபோக்கு இலக்கியம், வணிக இலக்கியம், வகைமைப் புனைகதை, மக்கள் விருப்ப இலக்கியம் எனப் பலப்பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றன. இவை குற்றப்பின்னணி, கற்பனாவாதம், பயமுறுத்தும் மாந்திரிகம், துப்பறிதல், காதல், அறிவியல், மேற்கத்திய கதைக்களம், உந்து இலக்கியம் (உண்மையால் உந்தப்பட்ட கற்பனை) (http://en.wikipedia.org/wiki/Genre_fiction)³ எனப் பலவகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. கேளிக்கை இலக்கியம் எனப்படும் வெகுசனமக்கள் இலக்கியம் பல நுண்ணிய தன்மைகளை வகைமைக்கு ஏற்றாற்போலக் கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு இவ்வகையான இலக்கியங்களின் பொதுவான சிலபண்புகள் மட்டும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையான இலக்கியங்கள் சாமானிய மக்களைக் குறிவைத்து வரையறுக்கப்படாத உற்பத்திப்பரப்பில் எழுதப்படுபவை. வணிகத் தன்மையோடும் பல்வகைமையோடும் எளிமையான மொழிநடையில் லட்சியத் தன்மையோடும் எழுதப்படுபவை.

பொதுவாக இவ்வகையான இலக்கியங்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதுடன் வாழ்வியல் புனைகதைகளாக (தனிமனித ஆசைகளையும் வக்கிரங்களையும் உறவுச்சிக்கல்களையும் புனைந்துரைப்பது) அமைபவை. ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளின் தோற்றம் வளர்ச்சி, பெயர்க்காரணம், மற்றும் தன்மைகள் போன்றவற்றை விளக்க விழைந்தால் விரிவாக நீளும். எனவே ஜனரஞ்சகப்புனைவுகளின் மேற்கொண்ட அடிப்படைப் புரிதல்கள் மட்டுமே இக்கட்டுரைக்குப் போதுமானதாகக் கொண்டு இவ்விடத்து நிறுத்தப்படுகிறது. மேலும் கட்டுரையின் ஊடாகவும் போதுமான அளவு ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளின் தன்மைகள் விளக்கப்படும்.

எட்டு படிநிலைக் கல்வி - தேசிய தேர்வுப்பணி மாதிரி

அட்டவணை 1

கல்வி பரிணாமங்கள்

எண்	பரிணாமம்	தொடகம்	நடுநிலை	உயர்நிலை	மேல்நிலை	பட்டம்	மேற்பட்டம்
1	சிந்தனைப்போக்கு	புலப்பதிவு	தொடர்பு	ஓப்பீடு	குவிவு	விரிவு	முழுமை
2	நுவல்பொருள்	அறிபொருள்	உய்த்துணர்	வளர்நிலை	சுட்டு	கலவை	நவீனம்
3	கருத்துரை	தனியாள்	இனம்சார்	சமூகம்சார்	மனிதம்சார்	மெய்யியல்சார்	மாற்று
4	மொழியாட்சி	மழலை	தொடர்	வருணனை	விளக்கம்	அணிநலம்	தனிநடை
5	வடிவமைப்பு	எளியது	அலகு	கட்டமைப்பு	பிரிவு	தொன்மை	புத்தாக்கம்
6	பாத்திரப்படைப்பு	உருவாக்கம்	சார்பு	பண்பேற்றம்	உருவேற்றம்	குறியீடு	பொதிவு
7	உத்தி	நிரன்மை	குவிமை	விரிநிலை	வேறுபடுத்தல்	முன்னிறுத்தல்	கிளைப்பு
8	பண்பாட்டுக்கூறு	இல்லம்	உள்ளூர்	மண்டலம்	நாடு	பன்னாடு	உலகு

மூலம்: இந்திய தேசியத் தேர்வுப்பணி, இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர்.

விளக்கநிலை

மேற்கூறிய ஜனரஞ்சகக் கேளிக்கைப் புனைவுகளின் தன்மைகள் மற்றும் தேவைகள் குறித்த புரிதலைக் கொண்டு அதனைத் தேசியத் தேர்வுப்பணி குறிப்பிடும் ஏழு படிநிலையில் எந்த நிலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை விளக்க வேண்டியுள்ளது.

நாவல்களைப் பள்ளிப்படிப்பைத் தாண்டித்தான் பாடத்திட்டத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பது திண்ணம். அதை மேற்கூறிய அமெரிக்க உதாரணமும் தெளிவாக்குகிறது. பள்ளிப்படிப்பு வரை பொதுமையான எல்லா வகையான பாடங்களையும் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டியுள்ளது. பள்ளிப்படிப்பின் காலம் ஒருவருடம் மட்டுமே. மேலும் நாவல்களின் தன்மை, நோக்கம், பயன் போன்றன பள்ளிமாணவர்களின் புரிதல் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் மிகையாகவும் இருக்கும். கல்வி நிலையின் ஏழாவது நிலையான ஆய்வுநிலையில் சிறப்பான ஒன்றை மட்டுமே ஆய்வு செய்ய இருப்பதானால் (ஆய்வு நாவல்கள் குறித்தானதாகவும் இருக்கலாம்) பாடத்திட்டம் என நாவல்களை வைக்க வேண்டியதில்லை என்பதை வெளிப்படையாகவே அறியமுடியும். இவ்விடத்துக் குறிப்பிட்டு விளக்க வேண்டியது பட்டப்படிப்பு நிலை, பட்ட மேற்படிப்பு ஆகிய இரண்டு நிலைகளுக்கு மட்டும் ஆகும். மேலும் நாவல்களை இளநிலை, முதுநிலை மாணவர்களுக்குதான் வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு மேலும் சில காரணங்களும் அமைகின்றன. அதனை மு.பாலகுமார் கூற்று வழியாகவே அறியலாம். “இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பும் முதுநிலை பட்டப்படிப்பும் இலக்கிய மரபுகளை விளக்கமாக அறிமுகப்படுத்தி இலக்கியச்சுவையை ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் விளங்கச் செய்வதோடு இலக்கியத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனை/ஆற்றலைத் தருகிறது. உயர்க்கல்விநிலையைப் பொருத்தவரை நன்கு எழுதுவதிலும் பேசுவதிலும் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க

வேண்டும். மாணவர்களே கட்டுரைகள் எழுதவும் இலக்கியத்தைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளவும் பகுப்பாய்வு செய்யவும் தேவையான படிப்பறிவையும் பெற வேண்டும்,” (பாலகுமார், 2013)⁴.

ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் எட்டு பரிமாணக் கூறுகளின் பொருத்தப் பயன்பாட்டில் பாடத்திட்டம் அமையவேண்டும் என்பதே தேசிய தேர்வுப்பணியின் முதன்மை நோக்கம் ஆகும். அவ்வாறு அமைவதனால்தான் பல்கலைக்கழகங்களிடையே ஆன பாடத்திட்ட ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் போகும். இதன்வழி ஒரு படிநிலையின் தரம் ஒரேதன்மையில் அமைய அதிக வாய்ப்புள்ளது. அந்த எட்டுக்கூறுகளைப் பட்டியலின் இடதுபக்க செங்குத்து வரிசையில் காணமுடிகிறது.

சிந்தனைப் போக்கு பட்டப்படிப்பிற்கு விரிவாகவும் பட்டமேற்படிப்பிற்கு முழுமையானதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்கிறது. சிந்தனைப் போக்கு என்பது ஓர் இலக்கியப் படைப்பை ஆசிரியர் எந்தச் சிந்தனை நோக்கம் கொண்டு எழுதியிருக்கிறார் என்பதும் அந்நோக்கம் கற்பவரின் சிந்தனையில் நிறைவடையலாம் என்பதாகாவும் கூறுகிறது. அதாவது இலக்கிய ஆசிரியரின் நோக்கத்தை வாசகரும் உணரலாம் என்பதாகும். அவ்வகையில் நோக்கினால் கேளிக்கை இலக்கிய ஆசிரியரின் நோக்கம் அதிகப்படியான வாசகப்பெருக்கத்தையும், புகழ் அடைதலும், பணம் ஈட்டலும் உள்ளார்ந்த நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு படைப்பிற்கும் நோக்கமும் தேவையும் மாறுபடலாம். இவ்வகையில் பாடத்திட்டமாக இடம் பெற்றுள்ள ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளின் சிந்தனைப் போக்கை விரிவான நிலையைத்தாண்டி பலநிலையில் புரிந்துகொள்ளும் திறன் தேவைப்படுகிறது.

இரண்டாவது பரிணாமக்கூறு பாடத்திட்டமாக அமையும் பொருளின் **உட்பொருள்** ஆகும். அது பட்டப்படிப்பு நிலையில் கலவைத் தன்மையில் அதாவது மரபார்ந்த தன்மையில் அமைய வேண்டும் என்கிறது. அதே வேளையில் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான பாடப்பொருள் தற்காலத்தில் வழங்கும் நவீனத் தன்மையில் அமையும் இலக்கிய வகையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது. இவ்வகையில் நோக்குமிடத்துக் கேளிக்கை இலக்கியமானது நவீன இலக்கிய மாற்றத்தை அல்லது புது முயற்சியை தன்னளவில் என்றைக்கும் முன்னெடுக்காது. கேளிக்கை இலக்கியத்தின் முக்கியத் தன்மையானது முன்பு செய்யப்பட்டது போலவே அமைவதாகும். இக்கூறினைக்கொண்டு புறவடிவில் நோக்கும்போது கேளிக்கை இலக்கியத்தை இளநிலை வகுப்புகளில் பாடத்திட்டமாக வைக்கலாம் என்பது போலத் தோன்றலாம். ஆனால் உண்மையில் இவ்வேறுபாட்டை மாணவர்கள் உணர்ந்திருத்தலும் நோக்க வேண்டியதாகிறது.

மூன்றாவது பரிணாமக்கூறு இலக்கியத்தின் வழி பெறப்படும் (கருத்துரை) **மையக்கருத்து** என்பதாகும். பட்டப் படிப்புப் பாடத்திட்டத்தின் வழி பெறப்படும் இலக்கிய மையக்கருத்து மெய்யியல் சார்பு கொண்டதாகவும் நேர்மறைத்தன்மைக் கொண்டதாகவும்

இருத்தல் வேண்டும் என்கிறது. இக்கூறினைக்கொண்டு நோக்குமிடத்துக் கேளிக்கை இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கப் பொருண்மை வெளிப்படுத்தும் கருத்து முற்றிலும் நேர்மறைத்தன்மை கொண்டு இருத்தலைக் காணலாம். அதே வேளையில் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான பாடத்திட்டத்தின் மையக்கருத்தானது மாற்றுச்சிந்தனைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்கிறது. இவ்விடத்து க.பூர்ணச்சந்திரனின் தீவிர இலக்கியத்திற்கும் ஜனரஞ்சக இலக்கியத்திற்கும் உள்ள நேர்மறைத்தன்மை தொடர்பான கருத்தைக் குறிப்பிடுதல் தேவையாகிறது. “இரண்டிற்குமான வேறுபாடு அற ஒழுக்கத்தைப் போதிப்பது மட்டும் அல்ல. தப்பிப்பு இலக்கியம்(ஜனரஞ்சக இலக்கியம்) மிகுதியான அற ஒழுக்கலாறுகளைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சம்பவங்களும் கதாபாத்திரங்களும் ஆழமற்றதாக இருக்கும். வாழ்க்கை விளக்க இலக்கியம்(தீவிர இலக்கியம்) நேரடியாக ஒழுக்கம் பற்றி சொல்லாமலும் இருக்கலாம்,”(பூர்ணச்சந்திரன், 2012)⁵.

மொழியாட்சியைப் பொருத்தவரை பட்டப்படிப்பிற்கு அணிநலம் சார்ந்த மொழிநடையைப் பயன்படுத்தப் பரிந்துரைக்கிறது. அதே வேளையில் பட்ட மேற்படிப்பிற்குத் தனிநடை மொழியமைப்பைப் பரிந்துரைக்கிறது. ஜனரஞ்சக இலக்கியங்கள் ஆசிரியருக்கு உண்டான சிறப்பான மொழிநடையைப் பெரிதாகக் கையாள்வதில்லை. மாறாக வாசகர் விரும்பும் முன் படைப்புகளின் வெற்றிவழி சூத்திரத்தைப் பின்பற்றி மொழிநடை அமையும். அந்நடை, அலங்காரம் கொண்டதாகவும் கவர்ச்சி மிக்கதாகவும் தற்கால வழக்கு மொழிநடையை ஒட்டியும் அமைந்திருக்கும். மேலும் பாத்திரங்களின் உரையாடலுக்கும் ஆசிரியரின் பேச்சுக்கும் அதிக வேறுபாடு இருக்காது. கதைமாந்தர்கள், படித்த உயர்வர்க்கத்து மக்களாக இருப்பதால் அவர்களின் மொழி இருமொழிக் கலவையில் குறிப்பாக ஆங்கிலம் கலந்த நடையில்தான் இருக்கும்.

எளிமையில் இருந்து சிக்கலான மொழிநடைக்கு மாணவர்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமாயின் எளிமையான நடைமுறைப் பயன்பாட்டு மொழி கொண்ட ஜனரஞ்சக இலக்கியங்களைப் பட்டப்படிப்பிற்கு வைக்கலாம். ஆசிரியருக்கே உரிய சிறப்பான நடை கொண்ட இலக்கியங்களின் (நாவல்களை) பாடத்திட்டத்தைப் பட்ட மேற்படிப்பிற்கு வைக்கலாம். மேலும் வட்டார வழக்குகள் நிறைந்த நாவல்களைத் தொடக்கநிலை நாவல் வாசிப்பாளர்களுக்கு வைக்க முடியாது.

வடிவமைப்பைப் பொருத்தவரை கேளிக்கை இலக்கியங்கள் எவ்வித சோதனை முயற்சியையும் முன்னெடுக்காது. முன்பே குறிப்பிட்டது போல வெற்றிச் சூத்திரத்தின் கட்டமைப்பில் தனது படைப்பைப் பொருத்திக் கொள்ளும். இத்தன்மையைத் தேசியத்தேர்வுப் பணி தொன்மை என்கிறது. அதிகபட்சம் இவ்வகை இலக்கியங்கள் எதிர்பார திருப்பங்களையும் (twist), விஷயமறைப்புத் (suspense) தன்மைகளையும் தான் கொண்டிருக்கும். இவை ஒருவகையான பெருந்திரள் மக்கள் ஈர்ப்பு பண்பே தவிர சோதனை அளவிலான முயற்சிகள் என கொள்வதற்கில்லை. ஆனால் பட்டமேற்படிப்பிற்குப் பாடத்திட்டம் புத்தாக்கத் தன்மை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது.

ஆறாவது பண்பு **பாத்திரப்படைப்பு** ஆகும். இது பட்டப்படிப்பிற்குக் குறியீட்டுத் தன்மையிலும் பட்ட மேற்படிப்பிற்குத் தத்துவத்தைப் பொதிவுத் தன்மையில் கொண்ட பாத்திரங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதாகப் பரிந்துரைக்கிறது. ஜனரஞ்சக இலக்கியத்திற்கு இவ்விரண்டு பண்புகளிலுமே பொருத்தம் இல்லை என்பதாகத் தோன்றுகிறது. கேளிக்கை இலக்கியத்தின் கதை மாந்தர்கள் பெரும்பாலும் நாயகன், வில்லன், நாயகி பெற்றோர் நண்பர்கள், இதர முக்கியப் பாத்திரங்கள் என்ற முறையில் ஒரு வியாபாரத் திரைப்படத்தின் தன்மையிலேயே அமைந்திருக்கும். நாயகன், நாயகி, அல்லது தலைமைப் பாத்திரங்கள் ஏதேனும் ஒன்று குறியீட்டுத் தன்மையில் அமைந்திருக்கும் என்பது அரிதாகும். ஜனரஞ்சக நாவல்களின் பாத்திரச் சித்தரிப்புப் பெரும்பாலும் நேரடிமாந்தர்களின் கற்பனை வடிவமாகவே இருக்கும். மேலும் அவர்களில் தலைமை மாந்தர்கள் நல்லவர்களாகவும் அழகானவர்களாகவும் இருப்பார்கள் அல்லது அதனை ஈடுசெய்யும் பொருட்டுத் திறமை மிக்கவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது க.பூர்ணச்சந்திரனின் மதிப்பீடாகும்.

தேசிய தேர்வுப்பணி **உத்தியை**, பட்டப்படிப்பிற்கு முன்னிறுத்தல் தன்மையிலும் பட்டமேற்படிப்பிற்குக் கிளைப்புத் தன்மையிலும் முன்மொழிகிறது. முன்னிறுத்தல் என்பது பின்னர் வரப்போகும் நிகழ்வை முன்பே தருதல் போன்ற குறிப்புகளைப் பட்டப்படிப்பிற்கான பாடத்திட்ட இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகும். அதே வேளையில் பட்டமேற்படிப்பிற்கான பாடத்திட்ட இலக்கியம் கிளைப்புத்தன்மையில் இருக்க வேண்டும். அதாவது நடக்கும் ஒரு நிகழ்வில் இருந்து அடுத்தடுத்த நிகழ்வுகள் கிளைத்துச் செல்லும் பண்பாகும்(அணுப்பிளவு போல). இது நனவோடை உத்தியின் பாற்பட்டதாகும். ஜனரஞ்சக இலக்கியத்தின் உத்திமுறை பட்டமேற்படிப்பு பாடத்திட்டத்திற்குப் பரிந்துரைக்கும் முறைக்கு முற்றிலும் மாறானதாகும். பல நிகழ்வுகள் வெவ்வேறு சூழலில் (ஒரு நிகழ்விற்கும் மற்றொரு நிகழ்விற்கும் தொடர்பு இருக்காது) நடைபெறும். கதையின் முடிவில் அவை ஒரு தொடர்பைப் பெற்றிருக்கும். இத்தன்மையை துப்பறியும் புதினங்களில் அதிகமாகக் காணலாம்.

பெரும்பாலான ஜனரஞ்சக நாவல்கள் ஆற்றொழுக்கான கதையோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கும். கதைப்பின்னல் சிக்கலற்று எளிமையாக அமைந்திருக்கும். ஒரு நிகழ்வின் முடிவு அடுத்த நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி என்ற நிலையில் இருக்கும். குடும்ப நாவல்களில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்னிலை விளக்கம் போன்ற கதைசொல்லும் உத்தியையும் காணலாம்.

தேசிய தேர்வுப்பணி முன்மொழியும் எட்டாவது பண்பு **பண்பாட்டுக்கூறாகும்**. இப்பண்பாட்டுக்கூறு பட்டப்படிப்பிற்குச் சிற்சில நாடுகள் (International) தழுவியதாகவும், பட்டமேற்படிப்பிற்கு உலகம் தழுவியதாகவும் (Universal) இருக்க வேண்டும் என்பதாகக் கூறுகிறது. ஜனரஞ்சக இலக்கியங்கள் இவ்விரண்டையும் கடந்த மற்றொரு காரணக் காரிய தொடர்புடைய பண்பாட்டைப் பரப்பும் இலக்கியங்கள் ஆகும். கேளிக்கை இலக்கியம் பரப்பும்

பண்பாடு நுகர்வுப் பண்பாட்டோடு தொடர்புடையதாகும். உடனடித் தேவையைப் பூர்த்திச்செய்யும் ஆயத்த பொருட்களின் பழக்கம் போல (instant coffee, ready-made dresses like...) தற்காலிகத் தேவையின் அடிப்படையில் தோன்றும் இலக்கியங்கள் ஆகும். இப்பண்பு பரவலாகப் பெருந்திரள் மக்களாலும் (Mass), அதுவே பிரபலமாகவும் இருப்பதால்(popular) அதனை (popular Culture) ஜனரஞ்சகப் பண்பாடு என்கின்றனர். இதுவும் உலகம் தழுவிய(Universal) பண்பாட்டுக்கூறாகும்.

ஆனால் தேசியத் தேர்வுப்பணிக் குறிப்பிடும் பட்டமேற்படிப்பிற்கான உலகம் தழுவிய பண்பாட்டுக்கூறும் ஜனரஞ்சக இலக்கியங்கள் கூறும் உலகம் தழுவிய பண்பாட்டுக்கூறும் ஒன்றில்லை என்பதை மேலும் விவாதிக்க வேண்டும். தேசியத் தேர்வுப்பணிக் குறிப்பிடும் உலகு என்பதற்கான பொருள் இலக்கியம் கற்பிக்கும் பண்பாட்டு, விழுமியம், கூறவிழையும் அறம் மனித இனம் அனைத்திற்கும் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும் ஆகும். அவ்வகையான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும் இலக்கியங்களைப் பட்ட மேற்படிப்பிற்குப் பாடத்திட்டமாக வைக்க வேண்டும் என்கிறது. ஆனால் ஜனரஞ்சக இலக்கியம் வழி பரப்பப்படும் பண்பாடு, விழுமியம், கூறவிழையும் அறம் ஆகிய தீவிர இலக்கியத்தை ஒப்பிடுகையில் ஒருவகையில் போலிப் பண்பாடாகும்.

தொகுப்புரை

மேற்கண்ட எட்டுக்கூறுகளை ஜனரஞ்சக இலக்கியத்தின் தன்மைகளோடு அடிப்படை அளவில் பொருத்தி நோக்கமிடத்து சிந்தனைப் போக்கைத் தவிர்த்த மற்ற ஏழுகூறுகளும் கேளிக்கை இலக்கியத்தைப் பட்டப்படிப்பிற்குப் பாடத்திட்டமாக வைக்கலாம் என்பது போன்ற தோற்றம் பெறுகிறது. ஆனால் கேளிக்கை இலக்கியத்தின் உண்மையான நோக்கம், மொழிநடை, பாத்திரங்களின் சித்தரிப்புப் போன்ற பல கூறுகளின் உண்மைத்தன்மையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளும் திறம் பள்ளி முடித்த உடனேயே மாணவர்கள் பெற்றுவிடுவார்கள் என்பதற்கில்லை. ஏனெனில் ஜனரஞ்சக இலக்கியங்களைப் புறநிலையில் நோக்குமிடத்து அனைத்தும் சரி என்பதைப் போலவே ஒரு பிம்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும். ஆனால் அவை கட்டமைக்கும் உலகம் முற்றிலும் கற்பனையானது என்ற புரிதல் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு இருக்க வாய்ப்பில்லை. குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமானால் துப்பறியும் புதினங்களின் உத்தி, குடும்பப் புனைவுகளின் அதீத உணர்வு வெளிப்பாடு, உணர்வுவயப்புதினங்களின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கற்பனை, மாநீரீகக் கதைகளின் எதிர்மறை சடங்குகள் போன்ற பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்கண்ட புரிதலோடு ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளைப் பட்டமேற்படிப்பிற்கே பாடத்திட்டமாக வைக்க வேண்டியதாகிறது. அல்லது கல்லூரியின் இறுதி ஆண்டில்(மூன்றாவது) வேண்டுமானால் வைக்கலாம். பட்டப்படிப்பின் தொடக்க நிலைப் பருவங்களில் பாடத்திட்டமாக வைப்பின் இதுவரை புதினங்களையே படித்திராத

மாணவர்களுக்கு ஜனரஞ்சகப் புனைவுகள் கட்டமைக்கும் உலகம் உண்மை எனும் மாயத்தோற்றம் மனதளவில் ஏற்படலாம். ஆனால் மாணவர்களின் வாசிப்பு நிலையை ஊக்கப்படுத்தல், அதிகரித்தல் எனும் அடிப்படையில் மட்டும் எளிமையான, தற்காலநடை கொண்ட இவ்வகையான இலக்கியங்களைப் பட்டப்படிப்பிற்குப் பாடத்திட்டமாக வைக்கலாம்.

சில முன்மொழிவுகள்

1. முதலில் இலக்கியப் புனைவுகளின் தன்மையைத் விளக்கி அவற்றில் ஜனரஞ்சகப்புனைவுகள் குறித்தப் புரிதலை மாணவர்களுக்குத் தெளிவாக்க வேண்டும்.
2. ஜனரஞ்சகப் புனைவுகளின் இலக்கியத்தின் மொழியானது சற்று ஆபாசத் தொனியில் இடம்பெறலாம். அதாவது பெண்களின் உடல் பற்றிய அதீத வர்ணனை போன்றன அப்பண்பு வெகுஜன வாசகர்களை ஈர்ப்பதற்காக அமைந்திருக்கும். அவை மாணவர்களால் தனிப்பட்ட முறையில் தான் படிக்கப்படும் எனினும் மொழிப் பயன்பாட்டின் விளைவு குறித்துக் கவனமாக விளக்க வேண்டும்.
3. துப்பறியும் புதினங்களில் இடம்பெறும் துப்பறிந்து தேடும் பண்பை அவ்வாறே நிகழ்வாழ்வுச் சூழல்களில் பயன்படுத்தமுடியாமையின் இயல்புநிலையை விளக்க வேண்டும்.
4. ஜனரஞ்சக நாவல்களின் பண்புகள், நோக்கம், தேவை போன்றவற்றை முழுமையான முறையில் விளக்கிய பின்னரே ஜனரஞ்சக நாவல்களைக் கற்பிக்கத் தொடங்க வேண்டும்.
5. தீவிர இலக்கிய நாவலில் இருந்து ஜனரஞ்சக நாவலின் வேறுபாட்டை மாணவர்களே உணர வேண்டி ஒரு தீவிர நாவலையும் பாடத்திட்டமாக வைக்க வேண்டும்.
6. பாடத்திட்டமாக இடம்பெற்றிருக்கும் ஜனரஞ்சக நாவலுக்கும் தீவிர நாவலுக்குமான வேறுபாட்டை மொழிநடை, பாத்திரச்சித்திரிப்பு, நிகழ்ச்சி சித்திரிப்பு எனும் அடிப்படையில் மாணவர்களையே பட்டியலிட வைக்க வேண்டும்.
7. ஜனரஞ்சகநாவல்களில் சித்தரிக்கும் நிகழ்விற்கும் உண்மையான நடப்பு நிகழ்விற்குமான வேறுபாட்டைப் பட்டியலிட வைக்க வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல் :

1. Annamalai, E. (2014). *How to teach literature (இலக்கியத்தைக் கற்பிப்பது எப்படி?)*. 10th Hindu Tamil Tisai.
2. Murat Hişmanoğlu. (2005). Teaching English through literature. *Journal of Language and Linguistic Studie*, 1(1), 64.
3. http://en.wikipedia.org/wiki/Genre_fiction
4. Balakumar. (2013). *Teaching and evaluating Sangam Literature (சங்க இலக்கியம் கற்பித்தலும் மதிப்பிடுதலும்)*. Mysore: Central Institute of Indian Languages.

5. Purnasanthiran, K. (2012). *Kataiyiyal (கதையியல்)*. Trichy: Adaiyalam Publications.

Citation in Tamil

ஈஸ்வரன், ஆ. (2019). இலக்கியம் கற்பித்தலில் ஜனரஞ்சகப் புனைவுகள் பெறும் இடம்: தேசியத் தேர்வுப்பணியின் பார்வையில். *மூவாலிம் சமூக அறிவியல் மற்றும் மனிதவியல் ஆய்விதல்*, 3(3), 283-294. <https://doi.org/10.33306/mjssh/22>

Citation in Tamil @ Romanised

Eswaran, A. (2019). Ilakkiyam karpittalil janaranjagap punaivukal perum idam: Teesiyat tervuppaniyin paarvaiyil. *Muallim Journal of Social Science and Humanities*, 3(3), 283-294. <https://doi.org/10.33306/mjssh/22>

Citation

Eswaran, A. (2019). The place of popular fiction in teaching literature: NTS-I perspective. *Muallim Journal of Social Science and Humanities*, 3(3), 283-294. <https://doi.org/10.33306/mjssh/22>